

Mentan er tilfeingi

Oddagrein

FERÐAVINNAN er í hesum dögum nógv umrødd sum eitt veruligt alternativ og í hesum sambandi hevur onkur sagt, at besta ráevni okkara er føroyska náttúran. Vit kunnu øll skjótt semjast um tað sanna í hesum orðum og eiga vit tí øll at fara væl um náttúruna. Hetta eiga vit at gera ikki bara tí, at vit fegin vilja hava ferðafólk henda vegin, men eisini tí, at tað í sjálvum sær er rætt og gott at fara væl um okkara land og tað hav, ið fevnir landið.

MEN vit eiga eitt annað ráevni, ið ikki hevur minni áhuga, tá talan er um ferðafólkavinnuna. Hetta ráevnið ella tilfeingið er okkara mentan. Tey ferðafólk, ið leggja leiðina norður í Atlantshav, koma ikki bert tí tey hava varhugan av, at her finst ein stórbar náttúra. Hetta hevur sjálvandi sín stóra týdning, men ivaleyst koma tey flestu henda vegin, tí tey halda mentan okkara vera áhugaverða og ríkandi fyri tann vitjandi. Kulturturisma nevnist hetta við einum fremmandum orði og hetta er eitt fyrbrigdi, ið hevur alt størri áhuga hjá teimum ferðandi og ferðavinnuni.

HVUSSU eru vit so fyrri at vísa ferðafólkunum okkara mentan ella rættari, hvussu fara vit um okkara mentan? Sum kunnugt er eitt álit um mentanarpolitikk á veg og vit skulu tiskil sjálvandi ikki forsvorja, at staðan ikki kann gerast betri. Men í løtuni er hon ikki góð. Vit hava snøgt sagt ongan mentanarpolitikk havt í árávis, væl at merkja um ein mentanarpolitikkur skal hava til endamáls at fjálga m mentanina og at fáa hana at blóma. Okkara rithøvundar høvdu doyð í hungri, um teir skuldu livað av sínum pennum. Okkara sjónleikarar arbeiða mestsum ókeypis og eitt hitt størsta leikstjórnartalentíð í Norðurlondum, ein landsmaður, noyðdist bókstaviliga at flýggja av landinum fyrri ikki at svøltu. Í útlandinum varð hann fagnaður við opnum ørmum! Okkara søvn – tað fyrsta turisturin spyr eftir – sløðast í tilvilddilgum og púra óhóskandi hølum. Tey, sum húsast í bæriligum hølum, hava danir goldið so mikið nógv av, at vit fyrri skomm skyld rindaðu restina.

TÁ ein endiliga fær tikið seg saman at gera tjóðminnisavni, so skal tað sjálvandi kombinerast við menningarhjálp til millionerarnar, ið hava forbygt seg! Landsskjalasavnið við sínum handritum og tingskjølum førir eina skuggatilveru í kjallarum og bilskúrnum kring um í Havni, og náttúrugripasavnið, tað sum ikki balið í eini brandfelli, verður eftir boðum frá landsstýrinum troðkað út av oljufyriritingini! Soleiðis kundu vit hildið fram, men tað tænar ongum endamáli. Her er ikki skuggin av mentanarpolitikki at hómá og fyrr enn vit fáa ein slíkan politikk orðaðan og vilja rinda fyrri hann, kunnu vit spara okkum at tosa um ferðavinnu. Okkara mentan er eitt tilfeingi, ið má røkjast eins og annað tilfeingi og tí vóna vit, at nakað positivt kemur burtur úr mentanarálitunum, tá tað einaferð kemur fyrri dagin.

Sosialurinn

Lesarabrøv

Hjálp – hetta er okkara búmerki!

Í hesum ruddingardögum og nú ferðafólk aftur fara at vitja okkara vøkr oyggjar í stórum tali, kann eg ikki bara mæra at koma við eini áheitan.

Hvørt einasta menniskja, sum kemur um svingið til býlingin Inni á Gøtu í Høvikshaganum, sær beint niðan á hetta ónniliga økið. Gomul bilvrak, gravkúr og nógv annað rustað jarn hvørt um annað. Niðast í økinum stendur enn

ein brúv frá einum deksbati.

Um dagarnar hoyrdu vit, at í summar koma tvífalt so nógv fremmand ferðamannaskip á Havina. Tað fær meg at spyrja: hvat halda hesi fólk um okkum, sum búgva í býlingunum Inni á Gøtu?

Um summaríð koma dagliga fullsettir bussar inn á Gøtu við amerikanskum, týskum og fronskum millióningum, so tey kunnu

siggja ein av nýggjastu føroysku býlingunum.

Seinasta leygardag heitti kommunan so á allar borgarar um at rudda. Hvat nyttar tað okkum at rudda við húsini, tá hetta, myndin visir, er okkara búmerki?

Óg hvat nyttar tað okkum at læra børnini, ikki at blaka íspinnar og karamellupappír frá sær úti í náttúruni, tá tey hvønn dag til og úr skúla skulu framvið hesum økinum?

Ti henda áheitan: Tórshavnar Kommuna. Tit skylda okkum, at hetta verður beint burtur – beinanvegin!

Tórður Mikkelsen,
Níðaragøta 56,
Høvik

P.S. Tað er at fegnast um, at økið undir Svartafossi verður friðkað við komandi ættarliðum í huga.

Sakna BBC Prime

Vit eru nógv fólk í Havni, sum sakna BBC Prime so sera nógv. Vit hava onga gleði av BBC tíðindasendingum, tí øll tey tíðindini eru væl dekkjað av bæði útvarpi og sjónvarpi. Útvarpið kemur hvønn morgun, hvørt kvøld og eisini í tíð-

indunum á middegi við tíðindum um Bosnia, Palestina, Rwanda o.s.fr., og fimm ferðir um vikuna tekur sjónvarpið upp somu tíðindini – so vit fáa allan henda tíðindaflutning frá okkara egnu fjølmiðlum.

Tað vit sakna er eitt sind-

ur lættari sendingar, filmir, sendirøðir (t.d. »Hyacinth«, »Kilroy« og »Eastenders«). Hesum verður ikki gjørt so nógv av í egnum fjølmiðlum. Vit skulu gjalda fyrri BBC, so hvi ikki gjalda fyrri tað, fólk vilja hava, og ikki tað, sum av »skrákapáv-

um« og tess líka við makt verður kroyst niður yvir okkum.

Um hetta ikki ber til, so sig BBC World upp – so kann býráðið spara tá út-reiðsluna.

Noomi Juul

VIT KOYRA ALT SLAG AV VØRUKOYRING

ÆTLAR TÚ TÆR AT FLYTA!

HAVA VIT FLYTIKASSAR,
GOYMSLU OG
KAPPINGARFØRAR PRÍSIR

TILBOÐ VERÐA GIVIN

O.A. VØRUKOYRING

88727

Bingotølini í dag:

45

87